15/06/2023

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: “Η Εκκλησία μου προσέφερε νόημα ζωής” – Τα Ονομαστήρια και ο Επανευαγγελισμός της Ενορίας

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Τα Ονομαστήριά του άγει σήμερα, 15 Ιουνίου, ο Μακαριώτατος **Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος**.

Γραφείο ρεπορτάζ ope.gr/ Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης

Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ελλάδος έχει συμπληρώσει 15 χρόνια διακονίας και προσφοράς στο πηδάλιο της **Εκκλησίας της Ελλάδος**. Μία προσφορά η οποία καθομολογία έχει αναγνωριστεί όχι μόνο από τον εκκλησιαστικό χώρο, αλλά και τον κοινωνικό καθώς ο Μακαριώτατος με την πείρα που διαθέτει και την πραότητα που τον χαρακτηρίζει βρίσκεται πάντα στο πλευρό των ανθρώπων. Των ανθρώπων που καθημερινά αγωνίζονται και μοχθούν. Παρά τη σημαντική προσφορά του στο έργο της Εκκλησίας, ο Αρχιεπίσκοπος, στη χθεσινή

του ομιλία από το βήμα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ανέφερε ότι δεν θεωρεί ότι προσέφερε κάτι στην Εκκλησία. Αντίθετα η Εκκλησία προσέφερε στον ίδιο νόημα ζωής.

Τα Ονομαστήρια και ο Επανευαγγελισμός της Ενορίας

Επίκεντρο των εορτασμών είναι το Αρχιεπισκοπικό Παρεκκλήσιο του **Αγίου Ανδρέα**. Χθες το απόγευμα τελέστηκε ο Εσπερινός της εορτής από τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, **Αρχιμανδρίτη Βαρνάβα Θεοχάρη**, παρουσία του Αρχιεπισκόπου, Ιεραρχών και συνεργατών της Αρχιεπισκοπής. Σήμερα το πρωί τελέστηκε η ακολουθία του Όρθρου και στη συνέχεια Θεία Λειτουργία στο Αρχιεπισκοπικό Παρεκκλήσιο παρουσία του Αρχιεπισκόπου.

Δείτε επίσης: Εσπερινός Οσίου Ιερωνύμου και ονομαστήρια Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος

Στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος θα μεταβεί στο ξενοδοχείο ELECTRA PALACE όπου θα λάβει χώρα το διήμερο Συνέδριο με γενικό θέμα **«Οργάνωση και Επανευαγγελισμός της Ενορίας»**, το οποίο τελεί υπό την αιγίδα του. Μάλιστα ο ίδιος θα πραγματοποιήσει και την εναρκτήρια ομιλία του Συνεδρίου.

Δείτε αναλυτικά: Συνέδριο για την οργάνωση και τον Επανευαγγελισμό της Ενορίας διοργανώνει η Εκκλησία της Ελλάδος

Ο Τιμητικός Τόμος

Ακόμη μία αναγνώριση αυτής της προσφοράς ήρθε από τον ακαδημαϊκό χώρο αυτή τη φορά. Η **Θεολογική Σχολή Αθηνών** σε μία σεμνή τελετή στην Κεντρική Αίθουσα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών παρουσίασε χθες το βράδυ τον Αφιερωματικό Τόμο με αφορμή τα 15 χρόνια ευκλεούς Πρωθιεραρχίας του Μακαριωτάτου κ.κ. Ιερωνύμου.

Παρουσία πλειάδας Ιεραρχών, του **υπηρεσιακού Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Χρήστου Κίττα**, ανθρώπων του πολιτικού χώρου, αλλά και Καθηγητών του ΕΚΠΑ, ο Πρύτανης κ. Θάνος Δημόπουλος και ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής, Χρήστος Καραγιάννης, επέδωσα στον Αρχιεπίσκοπο τον Τιμητικό Τόμο.

Δείτε αναλυτικά το ρεπορτάζ της Ιωάννας Βουτσή: Το ope.gr στην παρουσίαση Τιμητικού Τόμου της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ για τα 15 χρόνια πρωθιεραρχικής διακονίας του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου

“Δεν τίθεται θέμα δικού μου οράματος”

Στην ομιλία του **ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος** δεν στάθηκε στις τυπικές ευχαριστίες προς όσους κοπίασαν για την ολοκλήρωση του έργου του. Όπως το συνηθίζει σε παρόμοιες περιπτώσεις ο Μακαριώτατος μοιράστηκε με όσους τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση ορισμένες σκέψεις.

Μίλησε για την εν Χριστώ αγάπη η οποία όπως υπογράμμισε: *“δὲν εἶναι μιὰ θεωρητικὴ τοποθέτηση ἀλλὰ μιὰ ἔμπρακτη συγκεκριμένη θέαση σύμπαντος τοῦκόσμου. Κατ᾽ αὐτὴ τὴ θέαση, «ἡ καρδία μας φλέγεται ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως τῶν δαιμόνων μὴἐξαιρουμένων». Ἑπομένως ἕνας ἐκκλησιαστικὸς ἄνθρωπος, πόσῳ μᾶλλον ἕνας ἱερωμένος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ταυτίζει τὴν ἀποστολή του μὲ τίς ὅποιες δικές του δράσεις ἢ ἐνέργειες. Καλεῖται νὰ τὴν ταυτίζει μὲ τὴν προβολὴ ὅσων ὁ Χριστὸς ἔπραξε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας μας”*.

Ο Μακαριώτατος είπε, επίσης, όταν τον ρωτούν για το ποιο είναι το όραμά του για την Εκκλησία ο ίδιος αναρωτιέται αν είναι δυνατόν να έχει κάποιος διαφορετικό όραμα για την Εκκλησία πέρα από το όραμα του ίδιου του Ιδρυτή της, του Χριστού.

“Δὲν τίθεται θέμα δικοῦ μου ὁράματος. Τίθεται θέμα κατὰ πόσο ἐξέφρασα καὶ ἀνήγγειλα στοὺς ἀνθρώπους, ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, τὸ ὅραμα τοῦ Χριστοῦ, ὡς χριστιανός, ὡς ἱερέας καὶ ὡς ἐπίσκοπος”, είπε και μοιράστηκε σκέψεις, σκέψεις οι οποίες αντλήθηκαν από την πείρας μιάς 85χρονης ζωής. Μίλσε για τις δυσκολίες που πέρασε η πατρίδα μας, αλλά και για την πρόοδο η οποία συντελέστηκε τις

περασμένες δεκαετίες. *“Ἡ πατρίδα μας μπῆκε σὲ τροχιὰ ἐκσυγχρονισμοῦ, ἀνάπτυξης καὶ προόδου. Ἀλλὰ πίσω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη ἐνέργεια πάντοτε ὑπάρχει ἕνα σκεπτικό. Καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς αὐτὸς ἐκπροσωποῦσε ἕνα συγκεκριμένο σκεπτικό: Τὴν ἀποξένωση ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸ τρόπο ζωῆς. Δὲν ἀναφέρομαι τόσο στὶς εὐκολίες ποὺ ἔχουμε σήμερα λόγῳ τῆς τεχνολογικῆς προόδου. Ἀναφέρομαι στὸ πνεῦμα ποὺ αὐτὴ ἡ πρόοδος ἐκφράζει, τὸ ὁποῖο μεταβάλλει τὸν τρόπο θέασης καὶ τὴ στάση μας ἀπέναντι στὸν Θεό, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον”.*

“Η ταυτότητα της Εκκλησίας δίδεται μόνο από το πρόσωπο του Χριστού”

Παρά την πρόοδο όμως ο σύγχρονος άνθρωπος δεν έχει μετακινηθεί ούτε χιλιοστό από το βάρος των άλυτων υπαρξιακών ζητημάτων καθώς, σύμφωνα με τον Αρχιεπίσκοπο, η άνοδος του βιοτικού επιπέδου δεν μπορεί να καταστείλει την έντασή τους.

Τόνισε ότι στον ρευστό και ταραγμένο κόσμο μας, δεν ανησυχώ για το μέλλον της Εκκλησίας. *“Γιατὶ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας, εὐτυχῶς, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Κανένας μας, ὅσο ἁμαρτωλὸς κι ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ προσβάλλει τὴν Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ ὅσο ἅγιος κι ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ δώσει ταυτότητα στὴνἘκκλησία”*.

“Εὐτυχῶς ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας δίδεται μόνο ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Μπορεῖ μία ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα νὰ πάψει νὰ εἶναι Ἐκκλησία σὲ ἕνα συγκεκριμένο τόπο καὶ χρόνο. Μπορεῖ ὡς ἄνθρωποι νὰ ἀστοχοῦμε, ἀλλὰ ἡ

Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ δὲν ἐπηρεάζεται στὴν οὐσία της. Αὐτὴ εἶναι ἡ θεολογικὴ ἀλήθεια ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ. Καὶ ὄχι νὰ ἑστιάζουμε σὲ ἐπουσιώδη ἔθιμα. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἕνας τρόπος ζωῆς ποὺ προτυπώνει τὴν ἐρχόμενη Βασιλεία, πάντα θὰ ὑπάρχει. Ὅσο καὶ ἂν συρρικνώνεται, ὅπως ἡ μαγιὰ θὰ ἀρκεῖ γιὰ νὰ ὁδηγήσει, ἀθόρυβα καὶ μυστηριακά, τὸν κόσμο πρὸς τὴν ἐρχόμενη Βασιλεία”, είπε.

Καταλήγοντας ο Μακαριώτατος είπε ότι ίδιος θεωρεί ότι δεν έδωσε κάτι στην Εκκλησία. Αντίθετα *“Ἡ Ἐκκλησία μοῦ προσέφερε νόημα ζωῆς καὶ τρόπο ὕπαρξης. Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος μὲ ἔμαθε νὰ σέβομαι τὴν ἐλευθερία τοῦ συνανθρώπου μου, ἀκόμα καὶ ὅταν διαφωνῶ. Μπορεῖ νὰ ἔχω θυμώσει μὲ τὴ διαφωνία. Ἀλλὰ προσπάθησα νὰ τὴ διαχειριστῶ ὡς μιὰ ἀποτυχία μου. Καὶ ἀκόμη κι ὅταν θύμωνα, προσπαθοῦσα νὰ μὴν κατηγορῶ καὶ νὰ μὴν ἐπικρίνω. Τὶς περισσότερες φορές, περπάτησα σ᾽ αὐτὸ τὸ μονοπάτι. Αὐτὸ μοῦ χάρισε τὴ δυνατότητα τῆς ὑπομονῆς. Μιᾶς ὑπομονῆς ποὺ δὲν προέκυπτε ἀπὸ ἀδυναμία, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιλογή. Καὶ ὅλα αὐτά, γιατὶ σκεπτόμουν ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ τὰ συμβεβηκότα του. Δὲν σᾶς κρύβω ὅτι συχνὰ ἀπογοητεύθηκα. Ἀλλὰ εἶμαι σίγουρος ὅτι κι ἐγὼ θὰ ἀπογοήτευσα τὸ ἴδιο, ἴσως καὶ περισσότερο”*, είπε.